

# Sverige tar emot så många barn vi bara kunna sända

**Hufvudstadsbladet**

den 29 januari 1942

**Nästan 5 000 av våra barn nu i Sverige.**

"Det enda ledsamma blir att skiljas" säger fostermammorna.

(Från Hufvudstadsbladets utsända medarbetare.)

Stockholm i januari.

Vårt land har för närvarande 4 753 barn placerade i Sverige genom Hjälpkommittén för Finlands barn. En grupp på 150 ligger i isen någonstans i Åbo skärgård och väntar på att komma fram, 450 reser med Arcturus från Åbo på onsdag kväll och ett par hundra är på väg över Torneå.

Den organisation som ordnar barntransporterna och placeringen av barnen i Sverige är omfattande och mycket imponerande. Det är många, många hundra människor både i vårt eget land och i Sverige som arbetar med barnförflyttningen. Socialministeriets barnförflyttningsskommitté, som här hemma bär ansvaret och sköter den praktiska organisationen, har från en ringa början i september månad numera vuxit ut till ett stort ämbetsverk där telefonerna ringer och dörrarna går i ett. Kommitténs ordförande är som känt barnavårdsinspektör Kostti Kirjola och chef för byrån magister Elsa Bruun. Så har kommittén sina representanter över hela landet.



**Visst smakar det.**

Köttbullar är ingen dålig mat!

**Färdledarinnornas arbete är inte det lättaste.**

Största delen av baren förs ut över Åbo. Kommitténs representanter där, fruor Martta Martimo och Gertrud Hall samt hälsosyster Sylvi Kiviristo, har veckans alla dagar och dagens flesta timmar placerade. På tisdagen går Arcturus ut med 500 barn i lastrummen, på lördagen går Heimdall ut med 150 och på torsdagen går Bore med omkring 30 sjuka barn. Barnen börjar anlända till Åbo med bussar och tåg från alla delar av Finland ungefär 24 timmar innan båten går och de sista kommer någon timme före avresan från Åbo. De samlas på upptagningshemmet i Åbo, där lottor, barnträdgårdslärlarinnor och andra frivilliga krafter under fru A. Koskis ledning ser till att allt

går bra och ingen tappas bort. Alla barn läkarundersöks innan de skickas i väg. En andra undersökning verkställs sedan i Stockholm på upptagningshemmet i gamla Anglais. På resorna genom Finland och på överresan till Stockholm följes barnen av barnförflyttningsskommitténs färdledarinnor. Deras arbete är värt en särskild eloge. Det är ingen lätt sak att ha hand om en grupp barn där de minsta är ett år och de största sju. Och tills vidare – tag i trä – har det varken tappats bort några ungar eller hänt några andra olyckshändelser under resorna. Inte ens hemlängtan brukar vara svår, och säkert är detta till stor del vaktanternas förtjänst. Deras uppfinningsrikedom när det gäller att sysselsätta de små och hålla tankarna samlade kring resans positiva moment är storartad.

**Även tandläkare finns till hands på Anglais.**

I Stockholm förs barnen direkt från båten till upptagningshemmet på Anglais. Hela det gamla ståtliga hotellet med sina fyra våningar är upplåtet för detta ändamål. I varje våning finns en läkarmottagning, och för de barn som eventuellt får tandvärk finns också en tandläkarmottagning. Svenska lottor tar hand om barnen och sköter dem under vistelsen på hemmet, som i regel varar tre dagar. Sedan skickas de ut till sina fosterföräldrar runt om i landet. (29.1)

HLbl 1/3-02